

Τίτλος Προτοτύπου

ΛΑΛΟΝ ΎΔΩΡ

1 η Έκδοση 2002 2η Έκδοση 2004

@ Εκδ. ΔΙΟΝ . Μ. Μιχάλακας

Φιλικής Εταιρείας 39 Τ.κ. 546 21 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Τηλ.: 2310 265042 Τηλεομοιότυπο(Fax) 2310 265083

internet: www.psarasbooks.gr e.mail: info@psarasbooks.g

Σημείωμα Εκδότη

Στις μέρες μας έχει χαθεί πια από τη ζωή μας η αίσθηση της αρμονίας, της ισορροπίας και της ομορφιάς. Σήμερα που οι άνθρωποι κυκλοφορούμε με σκυμμένο κεφάλι, παραμιλώντας, σκουντουφλώντας ο ένας πάνω στον άλλον, χωρίς όμως να αντιλαμβανόμαστε την ανθρώπινη παρουσία, χαμένοι στο γκρίζο της μιζέριας μας, το βιβλίο του Μιχάλη Μιχάλακα είναι μια νησίδα φωτός και ελπίδας μέσα στον καθημερινό μας ζόφο.

Το διάβασμα των χειρογράφων του, αποτέλεσε για μένα μια ευχάριστη έκπληξη και μια πνευματική πρόκληση. Χαλάρωσα λοιπόν και αφέθηκα να με παρασύρει μέσα στην ποιητική του ατμόσφαιρα. Ήταν ένα ταξίδι στο φως, στο ρυθμό του λόγου, στην αρμονία σκέψεων και ιδεών, ξεχασμένων πια στην εποχή μας, αλλά τόσο αναγκαίων για την ψυχική μας ισορροπία.

Η σκέψη του σα καθάριο νερό πηγής μας ξεκουράζει και ο λόγος του σα καλοτάξιδο σκαρί μας αρμενίζει στο όνειρο και στον τόπο, όπου οι ιδέες φωτεινές και λαμπερές, μας λούζουν και μας εξαγνίζουν με το φως τους.

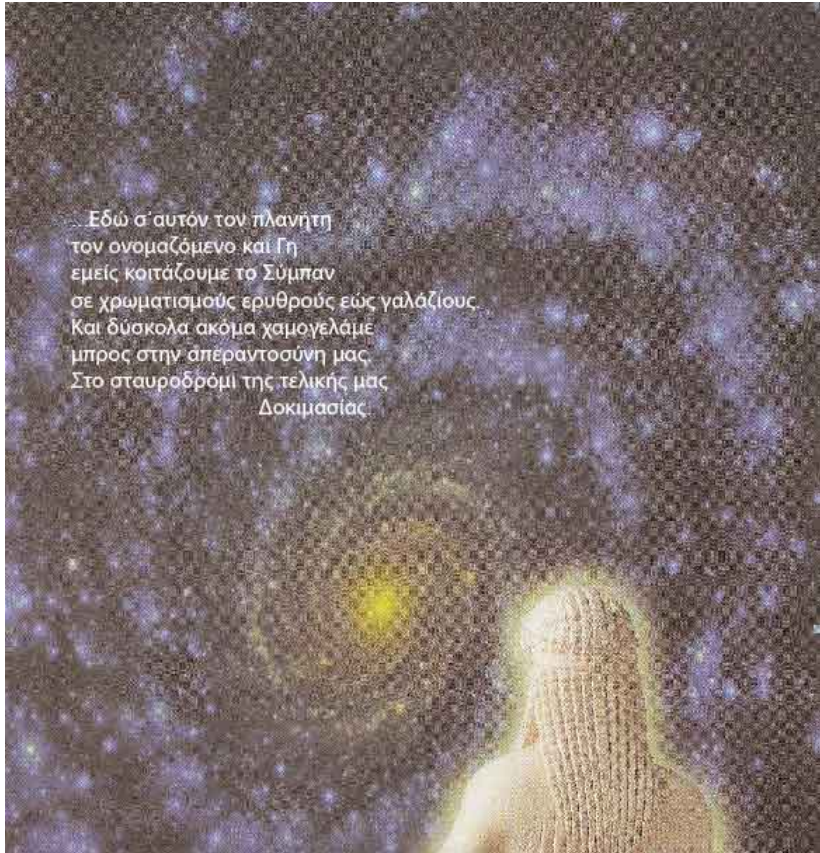
Καλό αρμένισμα στις θάλασσες
Που γέννησε η Ελληνική σκέψη
Στην ευλογημένη Ελληνική Γη

Φιλική συνομιλία

Αφιερώνεται

Στο μαύρο Πειρατικό Στόλο

Σκιάθος 1807 - 1808

Εδώ σ' αυτόν τον πλανήτη
τον ονομαζόμενο και Γη
εμείς κοιτάζουμε το Σύμπαν
σε χρωματισμούς ερυθρούς έως γαλάζιους.
Και δύσκολα ακόμα χαμογελάμε
μπρος στην απέραντοςύνή μας.
Στο σταυροδρόμι της τελικής μας
Δοκιμασίας.

Με έκπληκτα μάτια
και με μια καρδιά

που άρρυθμα μέτρα τον χρόνο.
Απλώνουμε τα χέρια μας
ν' αγκαλιαστούμε με τ' αστέρια
συντρόφους μας.

Που μας χαμογελούν
... Και περιμένουμε με εναγώνια απορία
την Απάντηση τους.
Καψαλισμένοι από τις ανομίες μας.
Πιστεύουμε πως είμαστε ισάξιοι
των ουράνιων τόξων
των νεφελωμάτων
της Πανκοσμικής
Αρμονίας που μόλις αισθανθήκαμε...

Μουσηγέτης
(επίθετο του
Απόλλωνα)

Σου μιλώ μέσα από την εικόνα μου
και θαρρώ το αισθάνθηκες
πως το πορτραίτο του αγωνιστή
είναι η ζωγραφιά: της καρδιάς μου
που παθιάζει να αγκαλιαστεί
με τ' αδέρφια της...
Και πόσο γαληνεμένος
μέσα από την ξέφρενη
πορεία μου νιώθω.
Στο φιλικό ασπασμό
που δίνουμε τώρα.

Μετά από τόσα χρόνια
αναζήτηση.
Πόσα πολλά
μα και πόσα λίγα.
Σ' αυτό που θα ανακαλύπτουμε
στην ατελείωτη πορεία μας.
Είναι αυτό που 'χουμε ν' ανταλλάξουμε.

Ορφέας

Σε φίλω αδελφέ μου
Αναπνέοντας τ' οξυγόνο
που μου 'τανε απόλυτη ανάγκη
να κοινωνήσω
για να συνεχίσω
την πορεία μας.

Στους ατέλειωτους
δρόμους
της ομορφιάς.
Πόσα πολλά
μα και πόσα λίγα
σ' αυτά που μέλλονται
να βρούμε.
Είναι αυτά που
μαζί θ' ανακαλύψουμε
μέσα από τη ζωή.
Ωσάν αδαμαντορύχοι.
Δεσμώτες της ομορφιάς,

που μηδέ για το κάρβουνο
νοιάζονται.
Μηδέ για το τάλαντο.
Αλλά αυτοί
τρελοί δεσμώτες
της ομορφιάς.
Λευτερώνονται
με το κάθε αντίκρισμα
διαμαντιού.
Κι ας εξαΰλονται αυτό
φωτοποιούμενο
στις πυρσοφόρες παλάμες τους.

Μουσηγέτης

Μη νοιάζεσαι για το χρόνο.
Αυτός καθώς θα τον μελετήσουμε
θα δούμε πως έχει μια άλλη διασταση
νοητή για μας.

Μίλα λοιπόν
χωρίς να βιάζεσαι.

Ορφέας

Και πρώτ' απ' όλα
θέλω να συζητήσουμε
για την ομορφιά.

Μουσηγέτης

Εγώ καθώς βλέπεις
δεν πνίγομαι
από τον περιορισμό
της έννοιας του χρόνου.

Γι αυτό και περιμένω
ξέρω να περιμένω
για να σου φύγει
η ανυπομονή
η καλυμμένη μέσα στην αδυναμία
που λάθος
και βλάσφημα
για την ουσία σου
πιστεύεις πως έχεις.

Ορφέας

Ασπάζομαι αδελφικά την αλήθεια
που πηγάζει από το πνεύμα σου.

Μουσηγέτης

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν.
Η ομορφιά αισθάνεσαι...
Είναι η καρδιά της Μάνας μας φύσης.
Μα πριν σου πω για την ομορφιά
ίσως θα 'πρεπε να προσδιορίσουμε
τον εαυτό μας γιατί
πως αλλιώς θα κυριολεκτούσαμε.

Ορφέας

Μέσα από το πορτρέτο σου

βλέπω τούτο που ανακάλυψα
και γω
πως ο άνθρωπος είναι
μια μορφή
αυτοσυνείδησης
της φύσης.

Μουσηγέτης

Ναι και θέλω να συμπληρώσουμε
πως η Φύση αυτοσυνειδάζεται
μεσ' από τις πιο
ευαίσθητες
μορφές της.
Και τέτοια μορφή είναι ο άνθρωπος.
Κι ως νιώθεις άπειρες μορφές
αυτοσυνείδησης

υπάρχουν
μεσ' την απεραντοσύνη της
.....

Ναι
οι απλοϊκές εκφράσεις της
είναι η βάση
που στηρίζει
τις πιο
σύνθετες

κι' αν αυτές είναι
οι πιο πολλές
δεν παύει η πιο πολύμορφη
η σκέψη της
να δεσπόζει.

Ορφέας   Και μάλιστα θα διακινδυνέψω να πω.

Μουσηγέτης   Μα όλοι μας οι συλλογισμοί
και οι πράξεις μας βεβαίως
είναι υποχρεωτικά ριψοκίνδυνες.

Ορφέας   Ναι θέλω να πω πως
δεν μπορεί να ειπωθεί σοβαρά
πως το πρωτεύον είναι το πνεύμα.

Γιατί τότε θα κάναμε ένα αστείο
                                         διαχωρισμό
της φύσης από την πιο
                                         αναπτυγμένη μορφή της.

Μουσηγέτης   Φυσικά γιατί δεν μπορεί
                                         να νοηθεί φύση
                                         χωρίς σκέψη

Ορφείας

Όπως δεν μπορεί να νοηθεί
Φύση

χωρίς χωροχρόνο.

Αφού προσδιορίσαμε

στον βαθμό που

σήμερα μπορούμε

την έννοια άνθρωπος

ας προχωρήσουμε στην ομορφιά.

Σ' ακούω λοιπόν

με την γοητεία

που πιστεύω ν' αναδύεται

από τα λόγια σου ποιητή

Μουσηγέτης

Ένα με τη Μάνα μας Φύση

το αέναο προχώρημα της,

Ομορφιά... .

Η μέγιστη συγκίνηση.

Η συγκίνηση που δημιουργεί

η φύση στη συνείδηση της όταν αισθάνεται

το προχώρημα της.

Μουσηγέτης

Μα αυτό είναι μια ατελείωτη

αισθησιακή συγκίνηση

γι' Αυτήν

αφού αναγκαστικά βιώνει
μεσ' την πορεία της
το προχώρημα της.

Ορφέας

Ακριβώς αδελφέ μου
και αυτό ακριβώς το μήνυμα αισθάνομαι
στο είδωλο σου.

Ότι δεν νοείται σκέψη
χωρίς την αντίληψη
του αέναου Προχώρει.

Και δε μπορεί να νοηθεί
σκέψη
χωρίς την συγκίνηση της ομορφιάς.
Και αναγκαστικά δεν μπορεί
να νοηθεί σκέψη
χωρίς τη στράτευση

για την συνειδητή
παρέμβαση
για την εξέλιξη
αφού ακριβώς αυτή η παρέμβαση
είναι η φλογερή επιθυμία της σκέψης.

Μουσηγέτης

Γι' αυτό και γω πάθιασα
να αποτυπώσω το γέννημα μου

που μέσω αυτού μπορούμε και πιο εύκολα
να επικοινωνούμε τώρα
τη γαλήνη που νιώθει ο άνθρωπος
όταν αέναα, μάχεται
για να σταθεί στο ύψος
που του όρισε η Μάνα του φύση,
Τη γαλήνη της υπέρτατης αίσθησης
που πηγάζει από την βίωση της ομορφιάς.
Αφού η γοητεία που ασκεί το προχώρημα
Μαγνητίζει και λυτερώνει ταυτόχρονα.
Μεσ' από τις πράξεις μας που
προσανατολίζονται στη συμβολή
της εξέλιξης.

Ορφείας

Και δω θέλω να συμπληρώσω δυο λόγια
για την ελευθερία
όπως μπορούμε σήμερα να την προσδιορίσουμε.
Πως λυτεριά είναι το βλέμμα
που απεικονίζεται στο πορτραίτο σου,
Είναι η γνώση της ατραπού που οδηγεί στην
εξέλιξη
και ταυτόχρονα η πίστη
πως είναι βατή

παρ' όλους τους Λαιστρυγόνες
και τους Κύκλωπες.

Μουσηγέτης

Ναι αδελφέ μου
το πνεύμα μας
δε δεσμεύεται
δηλαδή δεν υπάρχει
αντίρροπη δύναμη
να εμποδίσει την πορεία του.
Να το καθυποτάξει
γιατί τούτο ο Μέγας
Ηγεμών
ο Προμηθεύς
ο Λευτερωτής.
Η πυξίδα του Καραβιού

που λέγεται Ένα.
Και χτυπώντας
όλους τους εφιάλτες ...

Ορφέας

Θα 'θελα να μου επιτρέψεις
να συμπληρώσω
όλους τους προδότες
συνειδητούς και ασυνειδητούς
του καθήκοντος που όρισε

η Μάνα μας
στα παιδιά της τα δυνάμενα,
να μεταφέρουν πυρσούς.

Μουσηγέτης

Ακριβώς
συντρίβοντας τους εφιάλτες αδελφέ μου
που ήγειραν τίτλους ψευδείς
θέλοντας να οικειοποιηθούν
τη λατρεία που όλοι οι αγωνιστές
νιώθουμε να απευθύνουμε
στη Μάνα μας.
Και παράσιτοι αυτοί...
Φρενάραν όσο τους ξεγελούσε
ο νους τους.

Την ατέλειωτη
πορεία μας
στους δρόμους
της ομορφιάς.

...Ε ναι λοιπόν
σύντροφε μου.
Όταν οι δυνάστες στα χρόνια μου
ήθελαν σινικά τείχη
οριοθετώντας τη γη

που την ίδια στιγμή
ο αγέρας της
γονιμοποιούσε λουλούδια
δώθε και εκείθε
των τειχών.

Αποφάσισα

να τους αντιμετωπίσω
φτιάχνοντας την απεικόνιση
του δικού μας πνεύματος
του μόνου ζώντος.

Για να αποδείξω

πως αν οι περιπατούντες νεκροί τω πνεύματι
βασιλείς των όπλων και του χρυσού
μπορούν προς στιγμή
να οριοθετούν τη γη.

Να σχεδιάζουν πυραμίδες

Για τα πτώματα τους.

Να χτυπούν τους λαούς

Τον έναν με τον άλλο

όπως χτυπούν δυο καρύδια

στο τέλος του συμποσίου τους.

Ωστόσο

ήταν ανήμποροι να σκιάσουν

τη σκέψη μας...

Και ξεκίνησα λοιπόν
ν' αγκαλιάσω
τον εαυτό μου.
Μετά από τόσους αιώνες
περιπλάνηση .
Χτίζοντας την εικόνα
της ψυχής μας.

Ορφέας

Και νιώθω σύντροφε
το πόσο ήρεμα
σηματοποιούσες
το μήνυμα σου.
Όταν ταυτόχρονα γνώριζες
πώς χιλιάδες παγίδες
το απειλούσαν στην πορεία του.

Μουσηγέτης

Βάζεις λοιπόν
αν κατάλαβα καλά
για διερεύνηση
την έννοια της Αγάπης.

Ορφέας

Ακριβώς γιατί
σίγουρα το αίσθημα
της Αγάπης κυριαρχούσε

μέσα σου όταν σμίλευες
το παιδί μας.

Μουσηγέτης

Ναι αυτό το πρόσωπο
το σμίλευα με λαχτάρα
που πόναγε την καρδιά.
Για τούτο διάλεξα πολεμιστή
κι όχι θεό η ημίθεο...
Γιατί μόνο σα φτάσει
ο άνθρωπος στο ύψος
του απροσκύνητου πολεμιστή
και μόνο τότε μπορεί
να αισθανθεί την αγάπη.
Γιατί αγάπη σημαίνει πρόσφορα και όχι κλέψιμο.
Γιατί αγάπη σημαίνει
δύναμη κι όχι αδυναμία.
Γιατί αγαπώ
μπορεί να πει
μόνο εκείνος
που γνωρίζει
και αφού γνωρίζει
δε φοβάται.
Κι αφού δε φοβάται
μπορεί κι αγκαλιάζει
ώστε το αντικείμενο

της αγάπης του
να δώσει καρπούς
που ποτέ αυτός
δεν θα απαιτήσει. ....

Ορφείας

Δηλαδή αγαπώ κάτι
σημαίνει ότι το γνωρίζω
στα τρίςβαθα της ουσίας του.
Ότι γνωρίζω τους δρόμους
που θα πορευθεί
Ότι γνωρίζω τις μορφές
που δύναται να πάρει.
Και γω ποθώντας
την εξέλιξη του
του προσφέρω

όση φροντίδα του είναι
αναγκαία για να εξελιχθεί ομορφότερα
μη προσδοκώντας
τίποτε απ' αυτό
παρεκτός την γοητεία
της ομορφιάς
που αναδίδει
στο προχώρημα του.

Μουσηγέτης

Κι όχι πως
είμαστε άπρωτοι στον πόνο
κάθε άλλο...
Γιατί γνωρίζουμε
πως εμείς η σκέψη
της Μάνας μας Φύσης
έχουμε και διατηρούμε
και καλλιεργούμε με πάθος
την ευαισθησία μας.
Γατί τούτη
ο μέγας οδηγός
για την κατά διαστήματα
λάθος πορεία μας.
Γιατί ο πόνος της ψυχής μας

σηματοδοτεί
την λαθεμένη πορεία μας
και την ανάγκη για
μια ξεκάθαρη μάτια
που θα προσδιορίζει
με ακρίβεια
την αλλαγή
της ρότας
στην συνεχώς

ανανεούμενη
πραγματικότητα.

Ορφείας

Και αντάμα με την ευαισθησία
ερευνούμε την πορεία
μας με το πάθος
του αδελφού μας Ήλιου
που καίγεται
για να μας φωτίσει.
Και την πηγή του φόβου
σφαλίζουμε για πάντα.

Γιατί γνωρίζουμε
πως το νερό της είναι
θολό και ανούσιο.

Γιατί δίπλα

ο ποταμός της ζωής.

Και λέμε θάνατος δεν υπάρχει
για μας τις σκεπτομορφές
της Ενότητας...

Μόνο ανανέωση υπάρχει.

Γιατί οι μορφές οι φέρουσες
τους πυρσούς της αλήθειας
λογικό να κουράζονται
και αναγκαίο

να εναποθέτουν
την ευθύνη της πρωτοπορίας
στα νέα τους αδέρφια.
Γιατί οι γενιές σηκώνονται
και πέφτουν στη γη
όπως τα λουλούδια
της άνοιξης
παθιάζοντας με την ίδια ορμή
να κάνουν κάθε νέα χρονιά
ομορφότερη.

Μουσηγέτης

Θα 'θελα μια επαναφορά.
Τέχνη αισθάνομαι
τη συνειδητή αναπαραγωγή
της ομορφιάς.

Ορφείας

Και καλλιτέχνη
το μάστορα της ομορφιάς
και ποίηση
λίγα λόγια
πρωτόγνωρα
κι όμορφα.
Αδελφέ μου.
τώρα καταλαβαίνω

το πως μπόρεσες
να σμιλεύσεις
ένα έργο που πάντα θα θαυμάζουν
και θα αντλούν πείρα οι νεότεροι.
Γιατί τα ίδια εργαλεία
λίγο πολύ θα 'χουν κι αυτοί
όσο κι αν προχωρά η Ανθρωπότητα.
Μα εγώ σαν ποιητής
στερούμαι σήμερα
την αυριανή
παγκόσμια γλώσσα.

Μουσηγέτης

Δηλαδή οι πρωτογράφοι της Οδύσσειας
δε θα 'πρεπε να τολμήσουν
μια και που ουτε γραφή
είχαν στα χέρια τους.

Ορφέας

... Άρα η τέχνη
σαν η συνειδητή αναπαραγωγή ομορφιάς
δύναται τα ύψιστα
σ' όλες τις ιστορικές βαθμίδες...
τούτη τη στιγμή
θα 'θελα ν' ακούσω
για τα γραφόμενα στους Δελφούς
το "Γνώθι σ' Αυτόν" και το "Μηδέν Άγαν".

Μια κι όπως άκουσα.
Με πρόφαση τ' αναθήματα
Σ' αυτόν το ναό
γέννησες το πορτραίτο μας.

Μουσηγέτης

Ναι ίσως τούτη η στιγμή
κατάλληλη.
Τα δυο αυτά ρητά
μεταφέρουν φυλασσόμενο εις την ουσία τους.
Το ρηθέν
από το σύντροφο μας Πρωταγόρα
"Πάντων μέτρον άνθρωπος".
Και βάλαμε πρώτα το "Γνώθι σ' Αυτόν".
Για να εκφράσουμε
τη λαχτάρα μας για συνεχή έρευνα.
Μια κι ο εαυτός μας.

Μια μορφή αξεχώριστη
από την πορεία της φύσης.
Αλλά και της σκέψης της.
Εμπεριέχει σε μικρογραφία
όλες τις ιδιότητες της.
Και το σπουδαιότερο
όλη της την Ουσία
και θεωρώντας με σεβασμό

κι ερευνητικά ο άνθρωπος
τον εαυτό του
αντιλαμβάνεται πως είναι ίδια η Φύση
σκεπτόμενη.
Και σαν Μάνα φύση.
Άπειρος στο Χώρο
και τον Χρόνο...
Και φυσικά άπειρος ο πόθος για έρευνα.
Και να που ξαναρχόμαστε
στην Έννοια
Χρόνος.
Όπως αντιλαμβάνεσαι
έχει ένα βαθύτατο
περιεχόμενο για τον Άνθρωπο.
Μια και αυτός δύναται
νοητικά ν' αντλήσει γνώσεις

απ' το παρελθόν.
Και να προσδιορίσει γενικά βέβαια
την περαιτέρω πορεία.
Μ' όλα τα παιχνίδια
του τυχαίου και του αναγκαίου...
Και θυμάμαι κάποτε κάποτε
που αναφέρεις στους φίλους σου.
Ότι ο άνθρωπος με τη μορφή του θηλυκού.

Μπορεί να 'ναι μια μεγάλη Μάνα
έστω κι αν δεν κυφορεί στην κοιλιά της.
Όταν μετουσιώνει σε Μήτρα
τον εγκέφαλό της...
Το "Μηδέν Άγαν"
σωστά δε σε ξεδιψούσε τόσο καιρό
η μια του πλευρά .
Του "τίποτε το υπερβολικό"
σαν επιθυμία και πράξη.
Και μεσ' από τις αναζητήσεις σου.
Κάλεσες τον άνθρωπο που τυχαία
για πρώτη φορά γνώρισες
να σου μιλήσει γι' αυτό.
Είδες λοιπόν πως η ζωή
είναι πλούσια σ' όλες της τις στιγμές

αρκεί να την αντιμετωπίζουμε
με την πρέπουσα εμπιστοσύνη.

Ορφείας

Δηλαδή το τέλειο ενυπάρχει
σ' αυτή σα δυνατότητα.
Γι' αυτό τους βλάσφημους
που την αμφισβητούν
εν' ονόματι της αρρωστημένης τους

φαντασίας αυτή τους
συντρίβει.

Μουσηγέτης

Λοιπόν.

Το δεύτερο σκέλος
του "Μηδέν άγαν"
είναι όπως γνώρισες
το "τίποτε το ακατόρθωτο" για τον Άνθρωπο.

Αφού Αυτός
όταν γνωρίσει τον εαυτό του.

Γνωρίζει την πορεία του.

Και επιθυμεί

και συνειδητά δημιουργεί
όλα τα γιοφύρια
που ομορφαίνουν

την ατραπό του.

Βλέπεις λοιπόν

πως πλησιάζουν
οι δυο αυτές όψεις
του "Μηδέν Άγαν"
την ουσία της ζωής.

Γιατί Από την άλλη
το "τίποτε το υπερβολικό"

Που θα γίνεις
Με Εμάς
Ένα.

*"Καίπερ άνευ αποδείξεων
οι μύθοι διδάσκουσι
την των όντων αλήθειαν"*